

РЕШЕНИЕ

№ 141

гр. Радомир, 10.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РАДОМИР, II СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **АНТОН Р. ИГНАТОВ**

при участието на секретаря **В. М. К.**
като разглежда докладваното от **АНТОН Р. ИГНАТОВ** Гражданско дело № 20221730100679 по описа за 2022 година

Предявени са обективно съединени искиове с правно основание чл.422 ГПК, във връзка с чл.415, ал.1 ГПК и чл.86 ЗЗД.

Предявени са обективно съединени искиове от ищеца „АГЕНЦИЯ ЗА СЪБИРАНЕ НА ВЗЕМАНИЯ“ ЕАД, с ЕИК ., със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. "Д-р Петър Дертлиев" № 25, офис сграда Лабиринт, ет. 2, офис 4, представлявано от изпълнителния директор Юл. Юр., чрез пълномощника Ив.Н. Н., юрисконсулт на „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД, със съдебен адрес по чл. 39, ал. 1 от ГПК: гр. София, бул. "Д-р Петър Дертлиев" № 25, офис сграда "Лабиринт", ет. 2, офис № 4, срещу ответницата М. М. И., с ЕГН *****, с адрес: гр. Р. ул.Ек..М. Хр. №., с които моли съда да постанови решение, с което да бъде признато за установено по отношение на ответницата, че същата дължи на ищеца следните суми, присъдени в издадената срещу нея Заповед за изпълнение на парично задължение по ч.гр.д. № ./2022 г. на РС Радомир, а именно:

- 1101.90 лв. (хиляда и сто и един лева и 90 стотинки), представляваща платена главница на „Кредисимо“ ЕАД, във връзка с договор за потребителски кредит № ...;
- 156.63 лв. (сто петдесет и шест лева и 63 стотинки) - възнаградителна лихва за периода 01.05.2017 г. - 31.10.2017 г., във връзка с договор за потребителски кредит № ...;
- 872.51 лв. (осемстотин седемдесет и два лева и 51 стотинки) - обезщетение за забава, начислено за периода 02.05.2017 г. до датата на подаване на заявлението в съда.

- законна лихва върху главницата смятано от датата на подаване на Заявлението за издаване на Заповед за изпълнение и Изпълнителен лист до окончателното погасяване на дълга,

както и да му бъдат присъдени сторените разноски по настоящото производство и по ч.гр.д. №../2022 г. на РС Радомир.

Ответницата е подала отговор в срока по чл.131, ал.1 ГПК, като твърди, че исковете са недопустими, а разгледани по същество- неоснователни. Оспорва твърденията в исковата молба, че е страна или поръчител по договора. Оспорва подписа си върху договора.

В съдебно заседание ответницата оспорва иска и моли съда да постановил решение, с което да го отхвърли изцяло.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства по реда на чл.12 и чл.235 ГПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

От фактическа страна.

От приложеното ч.гр.дело № ../2022 г. на РС- Радомир се установява, че е издадена заповед № ../03.05.2022 г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК, с която е разпоредено ответницата да заплати на ищеца следните суми:

- 1101.90 лв. (хиляда и сто и един лева и 90 стотинки), представляваща платена главница на „Кредисимо“ ЕАД, във връзка с договор за потребителски кредит № ...;

- 156.63 лв. (сто петдесет и шест лева и 63 стотинки) - възнаградителна лихва за периода 01.05.2017 г. - 31.10.2017 г., във връзка с договор за потребителски кредит № ...;

- 872.51 лв. (осемстотин седемдесет и два лева и 51 стотинки) - обезщетение за забава, начислено за периода 02.05.2017 г. до датата на подаване на заявлението в съда.

- законна лихва върху главницата смятано от датата на подаване на Заявлението за издаване на Заповед за изпълнение и Изпълнителен лист до окончателното погасяване на дълга,

както и сумата от 42.62 лв.- държавна такса и 50 лв.- юрисконсултско възнаграждение.

Отбелязано е, че вземането произтича от следните обстоятелства: задължение по договор за предоставяне на поръчителство, сключен на 04.01.2017 г. между М. М. И. и „Ай Тръст“ ЕООД, като впоследствие вземането по договора е прехвърлено от страна на „Ай Тръст“ ЕООД в полза на „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД по силата на Приложение № 1 от 23.08.2021 г. към договор за продажба и прехвърляне на вземания (цесия) от 23.08.2021 г.

В исковата молба се твърди, че на 23.08.2021 г. е подписано Приложение 1 към Договор за продажба и прехвърляне на вземания /цесия/ от 23.08.2021 г., сключен между "Ай Тръст" ЕООД и „Агенция за събиране на вземания" ЕАД, по силата на което вземането на "Ай Тръст" ЕООД, произтичащо от договор за предоставяне на поръчителство от 29.12.2016 г., е прехвърлено в собственост на „Агенция за събиране на вземания" ЕАД, ведно с всички привилегии и обезпечения и принадлежности, включително и всички лихви. Уведомително

писмо с изх. N9 УПЦ-П-КРС-АТ/799761 от дата 13.09.2021 г., изпратено с известие за доставяне от страна на „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД, в качеството ѝ на пълномощник на цедента.

Съгласно договора за цесия „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД в качеството си на цесионер се е задължила от името на цедента и за своя сметка да изпраща уведомления за извършената цесия до длъжниците, за което Агенция за събиране на вземания има изрично пълномощно от цедента "Ай Тръст" ЕООД за уведомяване на длъжниците по реда на чл. 99, ал. 3 от ЗЗД.

В изпълнение на изискванията на закона, на ответницата е изпратено по реда на чл. 99, ал. 3 от ЗЗД уведомление за извършената цесия, от страна на "Ай Тръст" ЕООД с изх. УПЦ-П-КРС- АТ/799761 от 23.08.2021 г., с известие за доставяне чрез Български пощи ЕАД. Писмото се върна в цялост като неполучено.

Към исковата молба е представено копие от уведомлението за извършената цесия от страна на "Ай Тръст" ЕООД с изх. № УПЦ-П-КРС-АТ/799761 от 23.08.2021 г. ищецът се е позовал на постановените от ВКС на основание чл. 290 и 291 от ГПК Решение № 3/ 16.04.14 г. по т. д. № 1711/2013 г. на I т. о. и Решение № 123/24.06.2009 г. по т. д. № 12/09 год. на II т. о., съгласно които ако към исковата молба по иск на цесионера, е приложено уведомление на цедента до длъжника за извършената цесия, същото уведомление, достигнало до длъжника с връчване на препис от исковата молба, съставлява надлежно съобщаване за цесията, съгласно чл. 99 ал. 3 пр. 1 ЗЗД, прехвърлянето на вземането поражда действие за длъжника, на основание чл. 99 ал. 4 ЗЗД и същото следва да бъде съобразено от съда, като факт от значение за спорното право.

Твърди се, че на 04.01.2017 г. между "Кредисимо" ЕАД /Кредитодател/ и М. М. И. /Кредитополучател/ е сключен договор за потребителски кредит с № .., съгласно който Кредитодателят се е задължил да предостави на Кредитополучателя потребителски кредит, с който Кредитополучателят се задължава при условията и сроковете на договора да усвои и върне, като заплати на Кредитодателя уговорената лихва за ползване на кредита.

Твърди се също, че между "Ай Тръст" ЕООД и М. М. И. е сключен договор за предоставяне на поръчителство, във връзка с възникналото облигационно правоотношение между кредитополучателя и кредитодателя. На същата дата между „Ай Тръст“ ЕООД и „Кредисимо“ ЕАД е сключен договор за поръчителство, по силата на който Поръчителят се е съгласил да отговаря солидарно с кредитополучателя по договор за потребителски кредит №

Искането, отправено до съда е да постанови решение, с което да признае за установено, че ответницата дължи на ищеца претендираните суми.

Ответната страна е направила възражение на първо място относно това, че никъде в исковата молба не се уточнява и не се претендират суми, които са предмет на твърдяно за сключен договор за поръчителство между ответницата и АЙ ТРЪСТ ЕООД. Никъде в исковата молба, претенцията не се основава на суми от възнаградителни вноски по сочен за

съществуващ договор за поръчителство от 04.01.2017 г., сключен между ответницата М. М. И. и дружеството АЙ ТРЪСТ ЕООД.

Твърди се, че ищецът, по време на процеса не е направил нито едно доказателствено искане и не е посочил нито едно доказателство, за да обоснове исковата претенция по размер и по основание, щото да бъде идентична с основанието в заявлението за издаване на заповед за изпълнение и последвалата издадена заповед за изпълнение с дата 03.05.2022 г. по ч.гр.д № ./2022 г. и така както е заявено - на основание на неизпълнено задължение на М. М. И. по договор за поръчителство сключен с дружеството АЙ ТРЪСТ ЕООД.

На второ място, се твърди, че, след като разглеждният иск е с правно основание чл.415 вр.с чл.422 ГПК, регресните права на поръчителя, чиито обем е уреден в чл. 143, ал. 1 от ЗЗД, са проявление на принципа за забрана на неоснователното обогатяване и целят възстановяване на нарушеното имуществено равновесие. Предвид това е изразено становище, че воденето на установителен иск по чл.422 ГПК и недопустимо, когато очевидно правата на платилия поръчител следва да се защитят чрез подаване на осъдителен иск с правно основание чл.143,ал.1 ЗЗД.

На последно място е отбелязано, че искът е недоказан, тъй като не се доказало между ответницата М. М. И. и между соченото за поръчител дружество АЙ ТРЪСТ ЕООД да има валидно сключен договор за поръчителство.

По делото е допуснато и прието заключение по извършена съдебно-техническа експертиза на вещото лице В. И. М., като същият е изготвил и допълнително заключение. Видно от същите, на посочената дата, 04.01.2017 г., има заявки от Ай Пи с номер ... към платформата на „Кредисимо“. Заявките са по процедура по отпускане на кредит. На същата дата има разменена информация между потребителя, платформата на от „Ай Тръст“ ЕООД и платформата на „Кредисимо“ АД.

В съдебно заседание на поставените му допълнителни въпроси вещото лице е дало уточнения, че няма как да бъде установено, чий е адресат IP адрес ., тъй като тези данни се съхраняват шест месеца назад.

От правна страна.

Спорен между страните на първо място е въпросът дали е налице договор за предоставяне на поръчителство от 04.01.2017 г., сключен между М. М. И. и „Ай Тръст“ ЕООД.

Относно това твърдение е налице заключение на вещото лице В. М., което е неоспорено от страните. В допълнителното си заключение същият посочва, че няма как да бъде установено, чий е IP адрес ., тъй като тези данни се съхраняват шест месеца назад.

В горния смисъл съдът намира, че липсва каквото и да било доказателство относно това между страните да е бил сключен сочения в исковата молба договор за потребителски кредит от 04.01.2027 г., сключен между „Кредисимо“ АД и М. М. И..

Според чл. 6 от ЗПФУР „Договор за предоставяне на финансови услуги от разстояние е всеки договор, сключен между доставчик и потребител като част от система за предоставяне

на финансови услуги от разстояние, организирана от доставчика, при която от отправянето на предложението до сключването на договора страните използват изключително средства за комуникация от разстояние - едно или повече.“. Нито разпоредбите на посочения закон, нито други от позитивното право, имащи отношение към съвременните средства за комуникация, изключват приложението на чл.14 от ЗЗД – „Договорът се смята сключен в момента, в който приемането достигне у предложителя.“ Така чл.18, ал.1, т.3 от ЗПФУР постановява, че „...при договори за предоставяне на финансови услуги от разстояние доставчикът е длъжен да докаже, че е получил съгласието на потребителя за сключване на договора и, ако е необходимо, за неговото изпълнение през периода, през който потребителят има право да се откаже от сключения договор.“. За електроните изявления, каквито се твърдят, приложение намира ЗЕДЕП. По делото липсват каквито и да е доказателства от ответницата да е изпращала електронни изявления до „Кредисимо“ АД, в правата на което претендира да е встъпило ищцовото дружество, още по малко такива изразяващи съгласие за сключване на предложен договор за кредит. При условие, че те, ако съществуваха, щяха да се смятат изпратени съобразно чл. 9 ЗЕДЕП, при постъпване в електронната система на „Кредисимо“ АД.

За уважаване на предявените иски, е необходимо на първо място да се установи – наличието на валидно правоотношение между страните (валиден договор), задължение произтичащо от същото, за ответника да върне заетата сума и в какъв размер; предоставянето на заетата сума; забава на ответника и началната и дата, от която се начислява лихва за забава и нейният размер; валидна неустоечна клауза и размер на обезщетението. Подобни факти в настоящия случай не се доказаха, поради което единственият изход от делото е отхвърляне на исковите претенции.

По разноските.

С оглед изхода на делото и съгласно чл.78, ал.3 от ГПК в тежест на ищеца следва да бъдат възложени разноски, направени по водене на делото от ответницата, съгласно представения списък на разноски по чл.80 от ГПК. Видно от същия, ответницата е направила разноски в размер на 400 лв.- изплатено адвокатско възнаграждение и 350 лв.- внесен депозит за хонорар на вещо лице или общо 750 лв., които следва да ѝ бъдат присъдени.

Предвид гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователни и недоказани исковите с правно основание чл.415, ал.1, вр. чл.124, ал.1 ГПК и чл.86 ЗЗД., предявени от ищеца „АГЕНЦИЯ ЗА СЪБИРАНЕ НА ВЗЕМАНИЯ" ЕАД, с ЕИК., със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. "Д-р Петър Дертлиев " № 25, офис сграда Лабиринт, ет. 2, офис 4, представлявано от изпълнителния директор Ю. Юр., чрез пълномощника Ив. Н. Н., юрисконсулт на „Агенция за събиране на

вземания" ЕАД, със съдебен адрес по чл. 39, ал. 1 от ГПК: гр. София, бул. "Д-р Петър Дертлиев " № 25, офис сграда "Лабиринт", ет. 2, офис № 4, срещу ответницата М. М. И., с ЕГН *****, с адрес: гр. Р. ул.Е.М. Х. № ., с които моли съда да постанови решение, с което да бъде признато за установено по отношение на ответницата, че същата дължи на ищеца следните суми, присъдени в издадената срещу нея Заповед за изпълнение на парично задължение по ч.гр.д. № .../2022 г. на РС Радомир, а именно:

- 1101.90 лв. (хиляда и сто и един лева и 90 стотинки), представляваща платена главница на „Кредисимо" ЕАД, във връзка с договор за потребителски кредит № ...;

- 156.63 лв. (сто петдесет и шест лева и 63 стотинки) - възнаградителна лихва за периода 01.05.2017 г. - 31.10.2017 г., във връзка с договор за потребителски кредит № .;..

- 872.51 лв. (осемстотин седемдесет и два лева и 51 стотинки) - обезщетение за забава, начислено за периода 02.05.2017 г. до датата на подаване на заявлението в съда.

- законна лихва върху главницата смятано от датата на подаване на Заявлението за издаване на Заповед за изпълнение и Изпълнителен лист до окончателното погасяване на дълга,

както и да му бъдат присъдени сторените разноси по настоящото производство и по ч.гр.д. №.../2022 г. на РС Радомир.

ОСЪЖДА „АГЕНЦИЯ ЗА СЪБИРАНЕ НА ВЗЕМАНИЯ" ЕАД, с ЕИК..., със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. "Д-р Петър Дертлиев " № 25, офис сграда Лабиринт, ет. 2, офис 4, представявано от изпълнителния директор Юл. Юр., чрез пълномощника Ив. Н.Н., юристконсулт на „Агенция за събиране на вземания" ЕАД, със съдебен адрес по чл. 39, ал. 1 от ГПК: гр. София, бул. "Д-р Петър Дертлиев " № 25, офис сграда "Лабиринт", ет. 2, офис № 4, да заплати на М. М. И., с ЕГН *****, с адрес: гр. Р. ул.Ек..М. Хр.№ ., сумата от 750 лв. (седемстотин и петдесет лева)- направени разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Окръжен съд Перник в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Радомир: _____